

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **V. H. B.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupeného advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2024, č. j. OAM-265/ZA-ZA12-HA13-2024, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

- Žalobce se domáhal žalobou ze dne 6. 11. 2023 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení

§ 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

2. Žalobce namítl, že svou žádostí usiloval o udělení azylu z humanitárních důvodů, a to zejména z důvodu ochrany rodinného života, protože v ČR žije jeho manželka a nezletilá dcera, která má poruchu ADHD a je občankou ČR. Žalobce přitom nemá jinou cestu k ochraně rodinného a soukromého života, než je udělení azylu nebo doplňkové ochrany, neboť v případě návratu do Vietnamu vzhledem k jeho trestní minulosti by si nemohl vyřídit žádné pobytové oprávnění podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců.
3. Žalovaný se podle žalobce nezabýval v rámci svého rozhodování nejlepším zájmem dítěte. Tím, že se touto otázkou nezabýval a ani ji v napadeném rozhodnutí nezmiňuje, porušil čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte. Žalovaný nikde nedefinoval v rámci svých úvah nejlepší zájem dcery žalobce, tím je přitom podle žalobce výběr nejlepšího možného řešení z hlediska dítěte z hlediska několika možných. Žalovaný navíc neprovedl výslech dcery žalobce. S životní situací žalobce se vypořádal žalovaný nedostatečně a nepřezkoumatelně.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 21. 2. 2024 požádal o udělení mezinárodní ochrany.
6. Při poskytnutí údajů k této žádosti uvedl, že je ženatý, žena žije v ČR, má zde přechodný pobyt. Uvedl, že má 3 děti, všechny mají státní příslušnost ČR, z toho je dcera M. A. T. nezletilá. Ve Vietnamu byl naposledy v roce 2005, v ČR se fakticky zdržuje od roku 1989. V ČR byl trestně stíhán za krácení daní.
7. Následně v pohovoru k jeho žádosti doplnil, že v případě návratu do Vietnamu bude bezdomovcem, nemá tam již kde bydlet, nebude tam mít důchod, protože tam nikdy nepracoval. Pobyt v ČR mu byl zrušen, neboť byl několikrát stíhán za krácení daní. Žádost o mezinárodní ochranu mu umožní řádně žít s manželkou. Zástupce žalobce u pohovoru doplnil, že žalobce žádá o mezinárodní ochranu z humanitárních důvodů, zejména proto, že zde má nezletilou dceru, která má psychické problémy a dále, má obavy, že si ve Vietnamu v případě nuceného návratu nebude moci vyřídit pobytové oprávnění podle zákona o pobytu cizinců. Dcera má ADHD.
8. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace ve Vietnamu ze dne 14. 6. 2023.
9. Následně dne 29. 4. 2024 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že důvodem žádosti žalobce je legalizace pobytu v ČR, neboť zde přišel o pobytové oprávnění kvůli páchání trestné činnosti, v ČR chce zůstat se svou rodinou, nezletilá dcera trpí ADHD a manželka zde podniká. Návrat do země odmítá, jelikož se obává svých věřitelů. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu, když žalobce nebyl ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod podle § 12 písm. a) zákona o azylu. Shodně uzavřel, že nejsou splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný se dále zabýval důvody uvedenými žalobcem, pro které žádá o mezinárodní ochranu a zdůraznil, že trestní minulost žalobce nesvědčí o jeho snaze se úspěšně integrovat do české společnosti, když byl odsouzen v ČR celkem v 6 případech. Žalobce je plně svéprávný a odpovědný za své činy a měl by být

přípraven nést za ně odpovědnost. Legalizace pobytu není relevantním důvodem pro poskytnutí mezinárodní ochrany.

10. Pokud se týče rodinné situace žalobce, v centrálním informačním systému žalovaný dohledal zletilé děti žalobce – S. B. V. a D. N. V., oba státní přísl. ČR a dále manželku T. H. T. Jiné rodinné příslušníky v systému nenalezl. Rodinné důvody však nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany.
11. Žalovaný neshledal naplnění podmínek § 13 zákona o azylu.
12. Ve vztahu k žalobcem zdůrazňované mezinárodní ochraně z humanitárních důvodů s ohledem na onemocnění dcery žalovaný připomněl, že z veřejně dostupných zdrojů je známo, že ADHD je neurovývojová porucha, která může způsobovat nepozornost, hyperaktivitu a impulzivitu. Takové osoby se mohou zdát neklidné, pozornost udrží jen krátkou dobu, mají potíže se soustředěním, jednají impulzivně a bezohledně. Jedná se o běžné onemocnění, nikoliv o takové, které by vyžadovalo posouzení stran důvodů zvláštního zřetele hodných. Žalobce navíc ani nedoložil žádnou lékařskou zprávu své dcery.
13. Pokud se jedná o návrh na výslech nezletilé dcery, k tomuto žalovaný nepřistoupil, neboť ačkoliv žalobce nedoložil žádnou lékařskou zprávu, informace sdělené v průběhu řízení považuje za jednoznačné a dostačující. Výslech dcery by tedy byl zcela nadbytečný.
14. Žalovaný zdůraznil, že ani existence příbuzenských vazeb nelze v souladu s judikaturou NSS považovat za důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Životní situace žalobce nelze shledat nikterak mimořádnou a jeho případ rozhodně není zvláštního zřetele hodný.
15. Závěrem žalovaný neshledal ani důvody k udělení doplňkové ochrany.

Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu vyplývá zcela jednoznačně, že žalobce se nikdy na státní orgány ve Vietnamu neobrátil, ačkoli nevystaly žádné okolnosti (nebyly ani nikým tvrzeny), že by mu v tomto cokoli bránilo. Zprávy o politické a bezpečnostní situaci ve Vietnamu považuje krajský soud za zcela dostačující a podložené. Krajský soud má za to, že žalovaný se zcela správně a podrobně vypořádal se situací v zemi původu žalobce při zohlednění žalobcem v průběhu řízení uvedených skutečností.
18. Krajský soud má za nedůvodnou námitku, že se žalovaný nedostatečně či vůbec nezabýval nejlepším zájmem dítěte – tvrzené nezletilé dcery žalobce.
19. Na prvním místě je třeba zdůraznit, že osoba, o níž žalobce tvrdí, že je jeho nezletilou dcerou a má být státní občankou ČR – M. A. T., neprochází informačním systémem základních registrů, což ostatně konstatoval i žalovaný. I přes tuto skutečnost se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval okolnostmi, které žalobce v průběhu řízení o mezinárodní ochraně

k tvrzené dceři uvedl, tedy tím, že tato má mít psychické problémy a trpí ADHD, což byl jeden z důvodů žádosti žalobce o tzv. humanitární azyl. Žalovaný vysvětlil, že z veřejně dostupných zdrojů je známo, že ADHD je neurovývojová porucha s tím, že tuto blíže popsal a uzavřel, že se jedná o běžné onemocnění, nikoliv tedy onemocnění, které by bylo možno podřadit nemocem vyžadujícím posouzení stran důvodů zvláštního zřetele hodných. S uvedeným posouzením se krajský soud zcela ztotožňuje.

20. Žalovaný nadto zdůraznil, že žalobce ani nedoložil jakoukoli lékařskou zprávu týkající se zdravotního stavu tvrzené dcery.
21. Krajský soud považuje za potřebné připomenout, že žalovaný v řízení o mezinárodní ochraně primárně vychází z tvrzení a tzv. azylového příběhu žadatele o mezinárodní ochranu. V tomto smyslu žalovaný v projednávané věci postupoval a krajský soud jeho postup aprobuje.
22. Podle krajského soudu nebylo na místě se větší měrou zabývat zájmem dítěte, neboť řízení o mezinárodní ochraně neslouží k vyřešení (ne)oprávněnosti pobytu žalobce na území ČR a jeho rodinných vazeb. V této souvislosti soud zcela přisvědčuje příléhavému odkazu žalovaného na rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2015, č. j. 1 Azs 178/2015-25 a závěry v něm vyslovené.
23. Pokud se týče námitek žalobce stran neudělení humanitárního azylu, lze odkázat na dlouhodobou a ustálenou judikaturu správních soudů. Již v rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48 dovodil NSS, že „Azyl z *humanitárních důvodů* lze udělit pouze v případě hodném zvláštního zřetele. Není na něj právní nárok a posouzení důvodů žadatele je otázkou správního uvážení správního orgánu. V otázkách přezkumu správního rozhodnutí, které je ovládáno zásadami správního uvážení, zákon vytváří kritéria, podle nichž a v jejichž rámci se může uskutečnit volba, včetně výběru a zjišťování těch skutečností konkrétního případu, které nejsou správní normou předpokládány, ale uvážením správního orgánu jsou uznány za potřebné pro volbu jeho rozhodnutí. Samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem (zdůrazněno krajským soudem). *Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry (prejud. III. ÚS 101/95).*“
24. V tomto směru krajský soud podrobil přezkumu napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že úvahy žalovaného, vyjádřené zejména na str. 6 napadeného rozhodnutí, zcela obstojí. Také krajský soud má za to, že životní situace žalobce není nijak mimořádná a nelze ji podřadit pod případ zvláštního zřetele hodný. Akcentuje-li žalobce v žalobě, že z důvodu své trestní minulosti by v případě návratu do země původu již nemohl získat pobytové oprávnění v ČR, nelze než konstatovat, jak ostatně již učinil žalovaný, že žalobce musí umět nést odpovědnost za své protiprávní jednání.
25. Optikou citované judikatury a v rozsahu uplatněných žalobních námitek lze souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. Za situace, kdy žalobce ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti

podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné.

Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. září 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce